

Eigen Krabbels

Editie november 2015

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

November

Begin november is voor vele mensen de periode waarin met de nodige piëteit de overledenen van het voorbije jaar herdacht worden. Het mannenkoor ZWK bouwt mee aan die loffelijke traditie met op 11 november de jaarlijkse herdenkingsmis in het college. Iedereen welkom om onze overledenen een laatste eer te bewijzen...

In november worden de dagen korter en de donkere periodes langer. Tijd dus om bij de open haard – of is het bij de meesten de warme ‘chauffage’ – even terug te bladeren naar de voorbije vakantie. Of: te dromen van een mogelijke nieuwe bestemming voor 2016. Onze vriend Bart Vervoort geeft je alleszins inspiratie met zijn prachtige reisreportage over China.

En zo tegen het einde van november beginnen we stilaan aan de feestelijkheden te denken. Binnen de ZWK hebben we alleszins redenen om te feesten, want twee sympathieke koorleden vierten respectievelijk een zilveren en een gouden jubileum in onze kring. Waar is dat feestje???

Veel leesgenot!

Jan Leers, 50 jaar trouwe Wandelkringer en vriend van iedereen

“Vriendschap, zingen, toneel spelen, reizen, kwissen...”

Voor de secretaris van onze vereniging was het geen verrassing dat we hem gingen opzoeken omwille van zijn 50-jarig lidmaatschap. Maar ondanks het feit dat hij één van de meest trouwe Wandelkringers moet zijn, blijft Jan Leers steeds even bescheiden. Misschien wel één van de meest geliefde koorleden (ja Luc, jij misschien ook!), sympathieke gast, steunpilaar met een vaste stem bij de tweede tenoren, rustig, haast onopvallend, altijd behulpzaam, vriendelijk, BOB voor wie over geen vervoer beschikt en lid van een

familie, die misschien wel tot de trouwste supporters van de ZWK mocht/mag gerekend worden. En dus meer dan een klein artikeltje waard in dit ledenblad.

Van kindsaf aan dus ook lid van de ZWK mogen we veronderstellen, Jan?

“Nee. Niet helemaal. Ik ben in 1952 geboren, maar ik kwam pas vanaf 1964 bij de zangers. Dat had te maken met het feit dat ik mijn lagere school afwerkte in het Sint-Norbertus van de Groenstraat, vlakbij ons huis in Borgerhout. In 1964 moest ik eerst een proefjaar afleggen, maar eigenlijk kende ik de koorleden al vele jaren, omdat ik met mijn vader Karel meekwam naar het hoogzaal. De eerste zangers die ik toen kende, waren de vrienden van mijn vader: meneer Duysburgh, Jos Caris, Arre Mols en de anderen.

Zelf zat ik in een generatie, waaruit er nog velen lang bij de Wandelkring gebleven zijn: Jules Van Ael, Marc Coremans, Ludo Engelen, Johan Clerckx, Guido de Graeve, Fons Carpentier, Roger De Cock, Jos Willems en al iets langer weg: Jos Tyck en Frans Moonen. Ik volgde ook het klassieke parcours van de zangers uit die tijd: meedoen aan de vierdaagse wandeltochten in de paasvakantie, het kleine en het grote kamp in de zomer, de zondagsmissen als zanger, later als voorzanger en de repetities om 8 uur 's morgens.”

Heb je dat altijd kunnen combineren met jouw studies en later met jouw job?

“Dat viel best mee. Ik heb mijn A1 boekhouden gehaald in het Sint-Eligiusinstituut, werd één jaar soldaat (12 maanden, waaronder 10 maanden in het verste punt van Duitsland, nl. in Brakel) en van september 1975 kon ik aan de slag bij General Motors. Eerst als boekhouder, later bij de persoonsdienst. Ik bleef er tot de voorlaatste ‘herstructurering’ in 2008. In 1980 ben ik getrouwd met Lieve Van Ael, de zus van Jules en Karel. Tussen 1970 en 1980 hadden we regelmatig samen toneel gespeeld in een regie van Karel Dierckx. Eerst als goede vrienden, maar later is de vonk overgeslagen. Ik geloof dat daar ook nog een schoolbal in zaal Harmonie voor iets tussen zat en dat mijn zus Greta goed bevriend was met Lieve... *(grinnikt)* Omdat Lieve in de Verbondstraat les gaf, bleven we aanvankelijk drie jaar in de Lange Lozanastraat wonen, ook niet ver van Sint-Norbertus en dus handig, ook al omdat we onze oudste zoon Stijn (°1981) bij mijn schoonouders konden onderbrengen in de Cuylitsstraat.

Nadat twee jaar later Stijn geboren werd, bouwden we ons huidige huis in Merksem, bijna op de grens met Schoten, en toen we daar woonden, werd in 1985 ons Leen geboren.”

Toch wel een druk gezins- en beroepsleven. Nooit gedacht aan stoppen?

“Nee. Nooit. Er was natuurlijk wel een periode dat ik geen toneel meer speelde. Ik was soms later thuis met de job of moest soms ook op zaterdag werken. Maar in 1991 ben ik opnieuw met toneel gaan meedoen.

Mijn motivatie? We vormden nu eenmaal een vriendengroep, die mekaar twee maal per week zag en dat was toch tof. Maar verder kregen we in Merksem ook onze vriendenkring, zeker nadat mijn kinderen bij de scouts gingen. Van mijn klas van vroeger zie ik, buiten de ZWK-leden, eigenlijk nog amper iemand, want spijtig genoeg heeft Sint-Norbertus nooit werk gemaakt van een oud-leerlingenbond.”

Jouw ganse familie was ook altijd present bij elke uitvoering van de ZWK. Leverde dat binnenskamers geen kritiek op als het eens wat minder goed was?

“Ach, als het niet goed geweest was, wisten we dat gewoonlijk zelf wel. Dat gebeurde zelden, maar uitgerekend op het provinciaal toernooi in Lier in 2009 was het door een samenloop van omstandigheden zo ver. Maar dat hebben we in 2012 recht gezet, toen we opnieuw van 2de naar 1ste categorie promoveerden.”

Heb je eigenlijk veel zien veranderen binnen de kring tijdens die 50 jaar?

“Ja. Ik herinner me dat we de woensdagreperties naar donderdag moesten verplaatsen, omwille van voetbal op tv op woensdag. We zongen vroeger ook meer zondagsmissen en – met wie beschikbaar was – huwelijksmissen of begrafenissen. Ook ons meezingen bij de KVO, de Opera, was een goede zaak, want met die opbrengst werd gedeeltelijk Radeske afbetaald. De rest werd afbetaald via renteloze leningen, met geld dat we verzamelden bij leden en sympathisanten van onze vereniging. Ik weet nog dat we in 1969 met Radeske gestart zijn in Lichtaart, een domein dat later helemaal gerenoveerd werd tot Radeske II. Ik herinner me daar nog

legendarische voetbalmatchen van de zangers tegen de ‘vaders’ met enkele opmerkelijke figuren zoals vader Tyck, vader Peeters, vader Segers en onze pa.”

Jij was toch zelf ook een voetbalfan. Heb jij nooit in een ploeg gespeeld?

“Ik heb nog even gespeeld bij Prova, dat was de ploeg van ‘de provincie’ waar ons vader werkte. Zij speelden op de vroegere terreinen van Tubantia in het Rivierenhof. En hoewel ik meestal invaller was, herinner ik mij dat ik ooit een medaille kreeg, omdat Prova kampioen geworden was in de hoogste afdeling van het Koninklijk Sportverbond Antwerpens Handel (KSAH). Ik stond toen back. Maar lang heeft dat niet geduurd, want die speelden op zaterdagmiddag en dan waren ook de toneelrepetities voorzien. Ik denk dat ik meer op de speelplaats van Sint-Norbertus gespeeld heb dan bij Prova.”

Ben je zelf ook geen Beerschotsupporter?

“Ik denk dat ons vader blij was met een zoon. Mijn zussen Greta en Rita waren zes en acht jaar ouder, terwijl ik dan met hem mee mocht naar Beerschot. De liefde voor de club werd dus ook daar overgeleverd van vader op zoon. Ik maakte er de bekerzeges mee in 1971 en 1979. Ik kwam er ook nog andere zangers tegen zoals Ivo Peeters en Guy Davidson. Nu ga ik nog heel occasioneel kijken. Mijn zonen waren eerst bij de scouts geweest, maar gingen nadien voetballen bij Réunion Merksem, een ploegje waar Guy Tyck nog voorzitter was. Ik heb er echter geen Beerschot-supporters kunnen van maken: Bert is zelfs een fanatieke KV Mechelen-supporter.”

Je zit ook in het bestuur van de ZWK...

“Sinds vijf jaar zit ik inderdaad ook in het bestuur. Als secretaris. Veel werk? Sinds er veel via mail kan gecommuniceerd worden, valt dat best mee. Het gaat dan meestal over de programmatie van de kooractiviteiten. Weet je trouwens dat het correspondentieadres nog steeds op Amerikalei 47 gevestigd is? Net als het adres van de vzw trouwens. Het is natuurlijk ook de plaats waar bij mijn weten alle repetities plaatsvonden. Vroeger aan de kant van Amerikalei met twee lokaaltjes, waar ook de toneeldecors en de poppenkast in één lokaal stonden en het andere onze ‘bar’ was. Qua grootte zitten we nu aan de kant van de Paleisstraat met één lokaal dat zeker even groot is als de vorige twee samen.”

Hoe zie je de toekomst voor de ZWK evolueren?

“Ook dat is natuurlijk één van de veranderingen geweest doorheen de jaren. Vroeger gaven we het ene jaar een profaan concert, het andere jaar een kerkconcert. Dat is dus verdwenen. Maar de klemtoon is nu wel degelijk verlegd naar samenwerking met andere koren voor o.a. de Carmina Burana, Mahler en volgend jaar de twee koren uit Hoboken. Dat zijn meer prestigieu-

ze uitvoeringen: onze manier om reclame te maken. Op die manier konden we toch al verschillende nieuwe leden aantrekken (Peter Jacobs, Walter Goossens, Paul Avermaete, Eddy Van den Driessche...). Ook onze oproep naar oud-leden tijdens ons jubeljaar resulteerde toch in de terugkeer van een vijftal zangers. Ik denk dus dat we meer in de richting van 'projecten' evolueren. Wie kan er zich voor engageren? Wie kunnen we 'goesting' doen krijgen om mee te komen zingen?"

Aan welke zaken denk je met plezier terug in die 50 jaar ZWK?

"In de opera hebben we onvergetelijke momenten meegemaakt. Bijvoorbeeld toen de toneelmeester ons tijdens De Vliegende Hollander vergeten bellen was en we – al kaartend – ineens tegen mekaar zegden: 'Hoor, dat is ons stuk dat ze aan het zingen zijn!'

Verder vond ik zeker de Carmina, Mahler en onze aperitiefconcerten heel leuk.

En toen we in 2003 in de Arenberg optraden met Voice Mail. De eerste keer ook dat we alle teksten van buiten moesten kennen. Muziek van o.a. The Righteous Brothers.

Bijzonder waren ook de fietstochten die o.a. Jules Van Ael, Jos Willems en ik maakten gedurende een volledige week. Sommigen reden zelfs met de fiets naar Zwitserland, maar daaraan heb ik niet meegedaan. We leerden ook allerlei plekjes in het Vlaamse land kennen tijdens de vierdaagse trektochten, terwijl we hetzelfde deden met Wallonië en Echternach tijdens het 'grote kamp'. Zo herinner ik me dat we ooit in Anseremme op de harde koorvloer moesten slapen en in Echternach op een betonnen vloer. Maar omdat er voordien wel een stevige pint gedronken werd, voel-

den we dat niet zo, al werd er nadien geklaagd over veel gesnurk! (*lacht smakelijk*)

Ik denk ook nog met plezier terug aan de Wallebakliederen, die we ooit in het Mark Liebrechtcentrum in Mortsels opvoerden; helemaal buiten ons klassieke repertorium.

En van alle dirigenten heb ik wel iets opgestoken: Karel Janssens, Jan Vermeersch, Dré Fordel, meneer Duysburgh, Johan Clerckx of af en toe Marc Coremans.

Verder zijn er nog de toneelstukken met goede herinneringen zoals 'De beneden van Baekelandt', 'Knecht van twee meesters' en nog een pak andere."

Jullie hebben ook duidelijk geen probleem om jullie vrije tijd in te vullen...

“Ik kwis graag. Ter gelegenheid van ons 100-jarig bestaan hebben we in Radeske een fotokwis in mekaar gestoken. Of soms bij worstenbroodavonden de legendarische ‘tenor-bas’-kwissen. Maar ook in de parochie, op school of bij de volleyvereniging van vrienden doen we mee met enkele andere koppels uit de buurt, die ook graag kwissen.

Wij gaan regelmatig eens op reis: Zuid-Afrika, Mexico, Vietnam, China, Argentinië (met mijn schoonbroer Karel als gids), Thailand, Namibië of dichterbij Barcelona, Londen, Parijs...

Met Okra doen we één keer per maand mee aan een wandeling met afstanden die je kan kiezen en die variëren van 0 kilometer, tot 3 km, 6 km of maximaal 8 km. Die worden in een straal rond Antwerpen georganiseerd naar b.v. Bazel, Klein-Willebroek of wandelingen in de omgeving.

Uitzonderlijk gaan we wel eens eten, zoals onlangs in ‘The Jane’ nog (Groen kwartier, ex-militair gasthuis). En drie, vier keer per jaar helpen we tijdens de ziekenzorgvakanties.”

Nog een speciale wens?

(Lieve en Jan bekijken mekaar) “Er zijn nog geen kleinkinderen. Geen probleem, maar ze mogen komen...”

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Verzekeraar van het Radeske

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Gsm 0479 98 10 65

Voor Tom Smulders vlogen 25 jaar ZWK voorbij

“Een vrij grote generatiekloof houdt me niet tegen”

Een feestje? Voor mij? Waarvoor mag dat dan wel zijn? Tom Smulders viel compleet uit de lucht toen we hem meldden dat hij voor 25 jaar lidmaatschap zou gehuldigd worden. “Is dat echt nu al? Als jullie dat zeggen, dan zal dat

wel waar zijn, zeker?” De tijd vliegt. Ook voor ons jongste ZWK-lid, dat deze maand 37 jaar oud werd en die in een wel heel muzikale familie zit. Maar dan kon je in één van de vorige Eigen Krabbels al eens lezen, toen zoon Oscar begin januari 2015 zijn verschijning maakte als broertje van de inmiddels drie jaar oude Leon.

“Dat alles maakt dat het een druk familielevens wordt met veel muziek,” beseft Tom en hij verwijst daarbij naar zijn echtgenote Veronique, ooit lid van een koortje en ook nog een speelster op de dwarsfluit in een orkestje...

“Het is soms kwestie om thuis de kerk een beetje in het midden te houden en dan sneuvelt er al wel eens een repetitie,” verontschuldigt Tom zich. “Ik volgde vroeger ook muziekschool, waar ik notenleer kreeg en waarmee

ik later een soort ‘self made’ pianist kon worden. Ik speel ook blokfluit en in het ‘Musica con Goia’-groepje van Marc Coremans speel ik op een groot keyboard. Verder doe ik nog geregeld mee als pianist bij Klankjorum, het koor dat Johan Clerckx dirigeert op Linkeroever. Ja, muziek is intussen wel een deel van mijn leven geworden,” weet de technisch tekenaar bij de firma Pro-cap in Hoboken.

“Maar het was eigenlijk op Sint-Norbertus dat het allemaal begon en dat ik voor het eerst in aanraking kwam met muziek, dankzij mijn oom Jan Van Rijssen. Ik zong er vanaf het tweede leerjaar in het kinderkoor, maar ik zie op

de Wandelkring toch ook met veel plezier terug als een jeugdbeweging.” Tom moet bekennen dat niet alle muziek hem boeit, die de ZWK ten berde brengt. “Maar ik ben wel blij dat ik aan een aantal grote werken zoals de Carmina Burana, Mahler en binnenkort het Requiem van Mozart kan meedoen. Hoewel er tussen mij en de meeste leden een grote generatiekloof ligt, houdt mij dat zeker niet tegen om bij de Wandelkring te blijven. Ook met Johan Clerckx is er een uitstekende verstandhouding gegroeid en als Willy De Gezelle er eens uitzonderlijk niet is, ga ik met plezier achter de piano zitten.”

“Of ik – zoals Jan Leers – zal gevierd worden voor 50 jaar lidmaatschap, weet ik zo niet. Zal de ZWK dan nog wel bestaan? Waar moet het met de kring naartoe als iedereen een dagje ouder wordt?”

Velen herinneren zich nog dat Tom een tweelingbroer had, die luisterde naar de naam Wim. Wat is er van hem geworden?

“Hij moet zo’n tien jaar geleden uit de Wandelkring gestapt zijn, nadat hij één van de vaste waarden was bij de toneeluitvoeringen. Dat is nog niet veranderd, want naast het feit dat hij leerkracht is, spendeert hij heel zijn vrije tijd aan het toneel. Hij regisseert en speelt zelf in het Loftheater in Wilrijk. Kinderproducties en volwassenentheater. Hij is bijna dagelijks met toneel bezig. Maar dat deert hem niet. Zeker omdat hij nog steeds ‘single’ is en dus op familiaal gebied met weinig moet rekening houden. Ook hij heeft goede herinneringen aan de ZWK, maar stopte er veel vroeger mee.”

Naar U gaat mijn verlangen, Heer.

Het bestuur en de leden van het Mannenkoor ZWK Sint-Norbertus nodigen u vriendelijk uit, samen met hen te komen bidden voor de overleden leden, familieleden en sympathisanten.

Deze Eucharistieviering heeft plaats in de gebouwen van Sint-Norbertus, Amerikalei 47, op woensdag 11 november 2015 om 11 uur.
Er is mogelijkheid tot parkeren op de speelplaats, ingang Amerikalei 47.

Dit jaar gedenken wij in het bijzonder:

De heer Maurice Bosmans, weduwnaar van Dora Martens

De heer Henri Breugelmans, echtgenoot van Julienne Van de Poel

Mevrouw Simonne De Graeve, weduwe van Armand 'Arre' Mols

Mevrouw Helena Kurvers, weduwe van Albert Dreessen

De heer Frans Desfossés

De heer Walter Van de Mosselaer

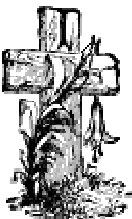
Mevrouw Rita De Cock, echtgenote van Michel Berlaimont

De heer Jos Becker, echtgenoot van Gaby Willekens

De heer Karel Van Essche, echtgenoot van Simonne Mols

De heer Joz. Van Grieken, echtgenoot van Renée De Rycke

De heer Cyriel Hulselmans, weduwnaar van Jeanne Govaerts

HEER, GEEF HEN DE EEUWIGE RUST

Sinterklaas op bezoek in Deurne en Berchem

zondag 15 november

12.30 – 17 uur

30^e
EDITIE

Van de Potten, Gemeenteraad Sinterklaas Berchem (030) 277 2810

AANKOMST:

13:30 uur: aankomst van de Sint op de luchthaven

STOET:

14 uur: Luchthaven - Diksmuidelaan - Statiestraat - Driekoningenstraat - Frans Van Hombeekplein

ONTMOETING MET DE SINT:

16 uur: Frans Van Hombeekplein

Een samenwerking tussen het Berchems Sinterklaascomité en de districten Berchem en Deurne.

MUTUALISME

Deurne
Berchem
Sinterklaas
2015

fiyvim

STAD ANTWERPEN

www.berchem.be
www.deurne.be

ZWK-weetjes

Weet je dat...

... kinderen, kleinkinderen van onze lezers, of eigenlijk iedereen tot 12 jaar kan deelnemen aan de tekenwedstrijd over de aankomst van de Sint in Berchem/Deurne op zondag 15 november. Je kan de gekleurde tekeningen afgeven aan de hoofdpieten in de stoet die van op de luchthaven vertrekt, via de Diksmuidelaan, Statiestraat, Driekoningenstraat, Frans Van Hombeeckplein, waar de Sint kan gegroet worden rond 16u en waar een cadeautje klaar ligt voor ieder kind, terwijl er optredens zijn van muziek- en dansgroepen.

...poppenschouwburg Van Campen op het einde van dit seizoen definitief haar deuren sluit na 80 jaar kinderen en volwassenen verwend te hebben met allerlei leuke verhalen. Zijn er geen gewezen Paljassers, die het voelen kriebelen en overwegen de zaak over te nemen? Charles Van Campen was nog een oud-leerling van Sint-Norbertus!

...André, alias professor Gobelij, het na twee repetities toch niet meer zag zitten, maar dat onze voorzitter de volgende zondag ons aller Roger De Cock aansprak met 'André'?

...onze voorzitter nog andere verrassingen in petto had en b.v. zijn broer Luc feliciteerde met zijn verjaardag, waarbij deze laatste compleet uit de lucht viel. Verjaardag? Welke verjaardag? Zijn er nog dingen die wij niet mogen weten, Guido?

... diezelfde voorzitter kordaat de Sint-Jacobskerk binnenstapte om 10u30, in de vaste overtuiging dat hij er op het juiste uur was en niet een half uur te laat. De ziekte die onze dirigent had ingevoerd, heeft blijkbaar de microben doen overlopen naar onze voorzitter. Spoedige genezing gewenst!

...de leden en hun echtgenote/vriendin weer zullen verwend worden op het Sint-Ceciliadiner in restaurant De Jachthoorn in Wilrijk? Vorig jaar gekeurd en (uitermate) goed bevonden. Hou deze 'internationale niet-winkeldag' maar al vrij: zaterdag 28 november!

...dirigent Johan de groep, die rechts voor hem neerzit, meldde dat ze iets had van een 'bende astmatische patiënten'...

...ex-ZWK'er Jos Tyck (tevens schoonbroer van Jules Van Ael) nog steeds de bezieler is van de grote Sinterklaasstoet in Berchem en Deurne... En dat die stoet intussen aan zijn 30ste editie toe is!

Over schitterende natuur, panda's, eten en de lokale bevolking

Van onze ZWK'er in China

Begin oktober was het dan eindelijk zover: de jaarlijkse vakantie naar China. Jaarlijks, daar wij sinds midden jaren negentig onze familie (en dat zijn wel wat mensen!) in Shanghai bezoeken.

Wij combineren dit steeds met een reis in China of met een reis naar een ander Aziatisch land, al valt dat wel tegen daar. Je zit toch al snel, voor bijv. Maleisië – Thailand – Myanmar, 5-6 uur in het vliegtuig.

De klassieke Chinese toeristische plekken (de muur, verboden stad, zomerpaleis, terracotta-leger,) hebben we reeds jaren geleden bezocht, zodat we de laatste jaren andere mooie plekken opzoeken.

Zo hebben we o.a. Hainan Island gedaan (= een subtropisch eiland voor de kust van Vietnam en tevens het meest zuidelijke punt van China), Shangri La (hooggebergte van meer dan 4000 meter), Taiwan en de onvergetelijk mooie Li Jiang (de rivier Li) – Guilin.

Dit is Unesco werelderfgoed en ik heb daar van een goede vriend uit Shanghai onderstaand filmpje gekregen.

<https://www.youtube.com/embed/ryJrPfiDXIs>

Daar ik tijdens mijn verblijven in China, steeds samen met de Chinezen leef / eet / slaap, maakt het dit superplezant, interessant en soms heel spannend. Zo heb ik bijvoorbeeld dit jaar gedurende meer dan één week geen enkele "Laowai" of in het Shanghaiëes "Aguoning" (zo noemen de Chinezen buitenlanders) gezien.

Dus, kort na mijn aankomst in Shanghai zijn we direct vertrokken voor een vlucht van ca. 3 uur vanuit Shanghai naar Huanglong. Daar aangekomen (op een hoogte van 3500 meter boven de zeespiegel) en op weg van het vliegveld naar het natuurpark, bekend om zijn krijt- en kalkrotsen en plateaus, werden we tegengehouden door een kudde Yaks.

Dit zijn zo de de lokale (langharige) koeien en buiten de melk, niet zo slecht als lokaal gerecht. Dit werd ons 's avonds geserveerd samen met een vis uit het riviertje dat door het dorp liep. Dit gebied ligt tegen de grens met Tibet en er zijn heel veel invloeden van ginder. Ons 1ste hotel was een hotel dat eigendom was van Tibetaanen en dus in de typische stijl.

Onze trip ging dat verder naar Jiuzhaigou met een natuurpark van maar liefst 41.000 vierkante kilometer. De natuur is daar ongeschonden. En ongelooflijk mooi.

Zo heb je daar in dat park / reservaat, een waterval waar verschillende gedichten over gemaakt zijn.

Een stukje uit één van die gedichten en vrij vertaald :
“Waterval uit de hemel voor alle mensen op aarde”.

In dit park leven nog reuzenpanda's in het wild. Deze dieren zijn erg schuchter en merken mensen of roofdieren op meer dan 500 meter en maken zich dan uit de voeten.

Daar eten is zeer belangrijk voor de Chinezen. Ze eten drie keer warm per dag. Wonton-soep en gestoomde dumplings 's morgens.

's Middags en 's avonds vis, vlees, groenten (verschillende soorten) met 1 kommetje rijst of noedels. Ik kon niet anders dan meedoen en dit was zeker geen slechte beslissing.

Wij waren in Sichuan en dit is één van de vier oorspronkelijke keukens in China.

Sichuan (Zuid-West China) is de pikante keuken. De restaurants in Antwerpen (buurt Van Wesenbkestraat) zijn bijna allemaal Cantonezen.

De Cantoneze keuken (Zuid-China) is ook de meest bekende.

Dan heb je nog de Fujian-keuken (Zuid-Oost China), die we later gaan uitproberen, en de Shandong-keuken (Noord-Oost China).

Zoals reeds gezegd vind je in Antwerpen vooral Cantonezen. Maar aan de Breydelstraat 8, vind je een typisch Sichuan-restaurant en zeker de moeite waard voor een bezoekje.

De bazin spreekt een beetje Nederlands maar met Engels geraak je er wel.

Na het natuurparkenbezoek vlogen we verder naar Chengdu (de hoofdstad van de provincie) en bij ons vooral bekend om de panda's.

Geen echte panda's gezien maar opnieuw eten: de Sichuan dim sum en heel bekend aldaar. De Hot Pot (= chinese fondue). Rundsvlees, niertjes en groentjes kort laten koken in gewone of pikante bouillon met Sichuan peper.

Op een uurtje rijden van Chengdu ligt het stadje LeShan (vertaald, gelukkige berg) waar langs de oevers van de rivier een reuzengrote Boedha (70 meter hoog) is uitgebeiteld in de bergwand.

Na deze prachtige vier dagen terug naar huis in Shanghai om dan één dag later te vertrekken naar Xiamen. Dit traject van ca. 1100 kilometer richting zuiden hebben we gedaan met de trein, zodat je een goede indruk krijgt van het veranderlijke Chinese landschap.

Om een idee te geven: Xiamen ligt op de hoogte van Taiwan en heeft een subtropisch klimaat.

Ondanks zijn twee miljoen inwoners is Xiamen redelijk rustig en een aangename plek om te ontspannen en uiteraard lekker te eten.

Xiamen ligt aan de zee: dus vis, schaaldieren, krabben en kreeften in alle maten. Belangrijk, alles moet nog leven voor de Chinezen het bereiden en alles is dus supervers en een echte smaaksensatie.

Voor de kust van Xiamen ligt het eiland Gulangyo en is verboden terrein voor auto's en wielerterroristen. (Ja, die heb je ook in China!). Dit eiland is tijdens

de voorbije eeuwen meer dan eens opgeëist door buitenlandse kolonisten. Portugezen (die overkwamen van Macao), Engelsen (vanuit Hongkong) maar ook Duitsers, Amerikanen en uiteraard Japanners.

Nu moet ik zeggen, als je op dat eiland bent tussen de palmbomen, mango's, ananassen en met een fris pintje in de hand, kan ik me wel voorstellen dat je zulk eiland opeist.

Na deze uiterst ontspannen driedaagse terug naar het drukke Shanghai voor de laatste dagen van de vakantie.

De temperatuur was er 25-26 graden met een voor ons normale luchtvochtigheid. Eigenlijk zoals topzomerdagen hier. Voor- en najaar zijn de beste periodes ginder. In de zomer gaat het tot 40 graden met een hoge luchtvochtigheid en in de winter gaat het naar het vriespunt,

ook met dezelfde luchtvochtigheid.

Dit koude water in de lucht gaat door de kleren door en dus niet zo aangenaam bij zulke temperaturen.

Shanghai (vertaald, boven de zee) is in de laatste jaren meer georganiseerd geworden en het milieu is er ook op vooruit gegaan.

Uiteraard kampt men nog met het smogprobleem (hangt af van de weersomstandigheden) maar bijvoorbeeld een tiental jaren geleden kwam er roet uit

jouw neus bij het snuiten en hetzelfde roet vond je op planten, bladeren aan de bomen en zelfs binnenshuis.

Kortom, iedere keer dat we er komen zijn er verbeteringen, veranderingen en dit niet enkel voor de buitenlanders die er tijdelijk wonen, maar ook voor de lokale mensen, waar je mij kunt vinden.

Dus, mocht je me missen, hoor dan ginder eerst even na. Bart

Onze voorbije activiteiten :

Zondag 4 oktober
Zondag 11 oktober

Heilige Geest – 27^e zondag vh jaar
Sint-Jacob – 28^e zondag vh jaar

In de nabije en verre toekomst :

Zondag 1 november – 10u30
Zondag 8 november – 11u00
Woensdag 11 november – 11u00

Zaterdag 28 november – 19u00
Zondag 6 december – 10u30
Zondag 13 december – 10u00
Zaterdag 19 december – va 14u00

Donderdag 24 december – 23u40

Heilige Geest - Allerheiligen
Sint-Jacob - 32^e zondag vh jaar
**Sint-Norbertus – Gedachtenis-
viering voor onze overledenen**
Sint-Ceciliafeest voor de leden
Heilige Geest - 2de zondag vd advent
Sint-Jacob - 3de zondag vd advent
Antwerps winkelcentrum -
Kerstzingen
Sint-Jacob - Kerstnacht

Voor 2016 noteren we nu reeds:

Donderdag 7 januari 2016 – 20u30

Nieuwjaarsreceptie voor de leden.
Oud-leden zijn ook welkom.

In het voorjaar
Zondag 22 mei 2016 – 15u00
Jubileumconcert Don Boscokoor
Zondag 31 oktober 2016
Jubileumconcert Alma Musica
Donderdag 10 november 2016
Met een jeugdorkest uit Venezuela

Het Provinciaal Tornooi
Sint-Pauluskerk
met oa het Requiem van Mozart
DeSingel – Blauwe zaal
beide concerten o.l.v. Willy Clerckx
Bozart Bxl - 2de Symfonie Mahler
o.l.v. Christian Vasquez

Werkten mee aan dit nummer: Tony Ah Munn, Ludo Engelen, Guido De Graeve, Jan Leers, Lieve Van Ael, Tom Smulders, Bart Vervoort, Jenny Backx, Paul Avermaete, Luc Korthoudt, Marcel Coppens (v.u.)